

STANOVENÍ VZNĚTLIVOSTI MATERIÁLŮ

ČSN 64 0149

Nezobrazitelný cizojazyčný text!

Determination of ignitability of materials

Tato norma platí pro stanovení vznětlivosti pevných materiálů v různých formách.

Norma umožňuje srovnání charakteristik vznětlivosti různých materiálů stanovených za daných laboratorních podmínek a poskytuje orientační informaci o minimálních teplotách, které mohou způsobit vzplanutí nebo vznícení materiálů.

Definice

1. Vznětlivost je schopnost materiálů zapálit se při zahřívání za zvýšených teplot. Vyjadřuje se teplotou vzplanutí a vznícení.
2. Teplota vzplanutí je nejnižší teplota vzduchu proudícího kolem vzorku, při které dojde působením vnějšího zápalného zdroje k zapálení směsi plyných produktů rozkladu.
3. Teplota vznícení je nejnižší teplota vzduchu proudícího kolem vzorku, při které dojde k samostatnému zapálení vzorku nebo produktů rozkladu bez přítomnosti vnějšího zápalného zdroje projevujícím se plamenem nebo výbuchem.

Podstata zkoušky

4. Vzorek materiálu je zahříván proudem vzduchu o určité konstantní teplotě a konstantní rychlosti proudění a sleduje se, zda během 15 min nedojde ke vzplanutí či vznícení materiálu. Vznik plamene se zjistí vizuálně a současně sledováním průběhu teploty vzorku s časem během stanovení.

-- Vynechaný text --